

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 11 września 2008 r.

w przedmiocie projektów: ustawy o finansach publicznych oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych z dnia 13 sierpnia 2008 roku ogłoszonych w Biuletynie Informacji Publicznej przez Ministra Finansów.

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża negatywne stanowisko w kwestii zmiany w wymienionych projektach dotychczasowego trybu planowania i włączania do budżetu państwa dochodów i wydatków jednostek organizacyjnych sądownictwa powszechnego i administracyjnego oraz Krajowej Rady Sądownictwa i przyznania w tej sferze uprawnień Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i w konsekwencji Radzie Ministrów.

Rada podtrzymuje co do zasady argumenty podniesione w opinii z dnia 12 września 2007 roku w sprawie rządowych projektów: ustawy o finansach publicznych oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

Przedstawione projekty ustaw naruszają wyrażoną w art. 10 ust. 1 Konstytucji RP zasadę równowagi i współdziałania trzech władz oraz sformułowaną w art. 173 Konstytucji RP zasadę niezależności sądów i trybunałów i mogą doprowadzić do wkroczenia władzy wykonawczej w sferę sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

Naruszenie równowagi między władzą wykonawczą a sądowniczą polega na przyznaniu Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencji w sferze planowania budżetów jednostek organizacyjnych sądownictwa powszechnego i administracyjnego oraz Krajowej Rady Sądownictwa, polegających na konieczności opracowywania projektów dochodów i wydatków tych jednostek w porozumieniu z tym ministrem (art. 123 ust. 3 projektu ustawy o finansach publicznych) co może prowadzić do wpływania na funkcje orzecznicze sądów i zadania Krajowej Rady Sądownictwa poprzez przydzielanie niewystarczających środków finansowych.

Regulacje prawne w zakresie planowania przyszłych wydatków i dochodów muszą uwzględniać wynikającą z art. 173 Konstytucji szczególną pozycję władzy sądowniczej. Powinny zawierać taki mechanizm planowania finansowania sądownictwa, który wykluczyłby wpływ władzy wykonawczej na jego funkcjonowanie. Pozycja jednostek organizacyjnych

władzy sądowniczej nie może zostać zrównana z pozycją jednostek podległych władzy wykonawczej. Ponadto należy uwzględnić, że zadaniem sądownictwa administracyjnego jest kontrola władzy wykonawczej (art. 184 Konstytucji). Dlatego organ tej władzy, którym jest minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może mieć decydującego wpływu na finansowanie sądów.

Konkludując rozwiązania proponowane w projektowanym art. 123 ustawy o finansach publicznych oraz w art. 50, 51 oraz 54 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych Krajowa Rada Sądownictwa ocenia negatywnie, jako mogące ograniczyć samodzielność sądownictwa i Rady w stopniu naruszającym wskazane wyżej przepisy Konstytucji określające podstawowe zasady ustroju Rzeczypospolitej Polskiej.